

Господи, ако е заспаах, ще да въздравѣе.

13 Но Исусъ имъ рече за смъртъ та мѣ: а они възмнѣха защо за заспаванѣ то сонно говори.

14 Тогава имъ рече Исусъ явнѣ: Лазарь оумре.

15 И радъвамсе заради васъ, да повѣрвате че не веѣхъ тамъ азъ: но да идеме кодъ него.

16 Я ѳвма, който се говорише близнеца, рече на совѣнницы те си: да идеме и ние да оумремемъ съ него.

17 Като дойде прочее Исусъ, найде го че имаше четири дни веке въ гробатъ.

18 Я Виланіа беше близъ, до Іерусалимъ, колкото патнадесать стадіи.

19 И мнозина отъ Іудей те веѣхъ дошли къ Маріа Маріа, да ги оутѣшатъ за брата имъ.

20 Я Маріа като че иде Исусъ, посрещна го: а Маріа дома седеше.

21 И рече Маріа на Исуса: Господи, ако бы былъ тѣка, не бы оумрелъ братъ ми.

22 Но и сега знамъ, защо каквото да попросишъ отъ Бога, ще ти даде Богъ.

23 Рече и Исусъ: ще воскресне братъ ти.

25 Рече мѣ Маріа: знамъ защо ще да воскресне въ воскресніе то въ послѣ дній день.

25 И рече и Исусъ: азъ есмь воскресеніе и животъ: който вѣ-

рѣва въ мене, и да оумре, ще да живее.

26 И секой който живее, и вѣрѣва въ мене, не ще да оумре во вѣки. Фацашъ ли вѣра на това.

27 Рече мѣ Маріа: ей Господи: азъ повѣровахъ защо си ты Христосъ Сынъ Божій, който требваше да доде въ міръ.

28 И като рече тіа (словеса) отиде та повыка Маріа сестра си, и рече и тайнѣ: оучительо е дошелъ, и выкате.

29 Я она като че, стана скорѣ, и отиде при него.

30 Защото іоше не беше дошелъ Исусъ въ село то: но беше на онава мѣсто, гдѣто го посрещна Маріа.

31 Іудее те прочее конто беѣхъ съ нея въ къща та, и оутѣшаваша я, като видеѣхъ Маріа че стана скорѣ, и излѣзе, отидоѣхъ слѣдъ нея, и говорехъ: че отива на гробатъ, да плаче тамъ.

32 Я Маріа като дойде гдѣто беше Исусъ, и виде го, падна на ноге те мѣ, и говореше мѣ: Господи, ако бы былъ тѣка, не бы оумрелъ братъ ми.

33 Исусъ, като я виде че плаче, и Іудей те конто веѣхъ дошли съ нея че плачехъ, сожалимсе на сърдце то, и смѣтисе и самъ.

34 И рече: гдѣ го тѣрихте; рекоѣ мѣ: Господи, приди и виждь.

35 И прослезисе Исусъ.